

Měření prvního Townsendova koeficientu

Obsah

1	Úvod	2
2	Experimentální uspořádání	3
3	Měření	4
4	Úkoly	5

1 Úvod

Teorie lavin, kterou poprvé navrhl J.S. Townsend, vysvětluje základní ionizační mechanismus pro udržení samostatného elektrického výboje. Mějme dvě paralelní kovové desky, mezi nimiž je homogenní elektrické pole E . Toto pole bude urychlovat volné elektrony v prostoru mezi elektrodami. Jelikož je v prostoru mezi nimi i při malém tlaku množství neutrálních atomů a molekul plynu, je velká pravděpodobnost, že se elektron s některou z nich srazí. V případě nepružné srážky elektronu s neutrální částicí může dojít k její excitaci nebo ionizaci.

Je-li n počet elektronů v místě x , pohybujících se ve směru osy x , pak podél dráhy dx vytvoří tyto elektrony srážkami dn nových elektronů. Platí

$$dn = n\alpha dx \quad (1)$$

kde koeficient úměrnosti α se nazývá první ionizační Townsendův koeficient. Ten udává počet ionizujících srážek, které jeden elektron uskuteční na jednotkové délce. Integrací (1) dostáváme $\ln n = \alpha x + \text{konst.}$ a úpravou $n = n_0 \exp(\alpha x)$, kde n_0 je počet elektronů v místě $x = 0$.

Townsendův koeficient α závisí na intenzitě elektrického pole E a na tlaku plynu p . Intenzita elektrického pole určí, jak moc bude elektron urychlen mezi dvěma srážkami, tudíž E určuje energii elektronů získanou na střední volné dráze a tlak p pak určí koncentraci částic plynu a tím i velikost této střední volné dráhy. Jelikož elektron urychlený elektrickým polem může způsobovat ionizaci pouze v případě, že jeho energie je vyšší než ionizační energie molekul nebo atomů plynu, v němž se pohybuje, na poměru E/p tedy závisí, zda srážka elektronu bude ionizační. Dále, je-li E/p dáno, α bude úměrné počtu srážek na jednotku dráhy. Můžeme tedy psát

$$\alpha = pf \left(\frac{E}{p} \right) \quad (2)$$

Townsend zjednodušil řešení počtu ionizačních srážek tím, že předpokládal, že každá srážka je ionizační v případě, že střední volná dráha elektronu (λ_e) je větší, než střední volná dráha mezi ionizujícími srážkami (λ_i): $\lambda_e > \lambda_i$. Elektron proběhne jednotkovou dráhu $\lambda > \lambda_i$ a tedy bude ionizovat právě v $N \exp(-\lambda_i/\lambda_e)$ případech, kde N je počet srážek na jednotku dráhy. Jelikož Townsendův koeficient je právě počet ionizujících srážek na jednotkové délce, můžeme psát

$$\alpha = N \exp \left(-\frac{\lambda_i}{\lambda_e} \right) \quad (3)$$

Uvědomme si, že λ_i je dráha, kterou elektron musí projít, aby získal energii potřebnou k ionizaci, tudíž rovnou nebo vyšší než je ionizační potenciál

U_i plynu, v kterém se pohybuje. Jelikož energie elektronu je rovná intenzitě elektrického pole násobené dráhou, kterou v něm prošel (v tom správném směru), můžeme nahradit $\lambda_i = U_i/E$. Střední volná dráha elektronu je zas rovná převrácené hodnotě počtu srážek na jednotce délky $\lambda_e = 1/N$. Ze vztahu (3) tak dosazením dostáváme

$$\alpha = N \exp\left(-\frac{N U_i}{E}\right) \quad (4)$$

Protože počet srážek je přímo úměrný tlaku, můžeme počet srážek N napsat jako $N = N_0 \cdot p$, kde N_0 představuje počet srážek při jednotkovém tlaku. Dosazením do (4) a úpravou získáme.

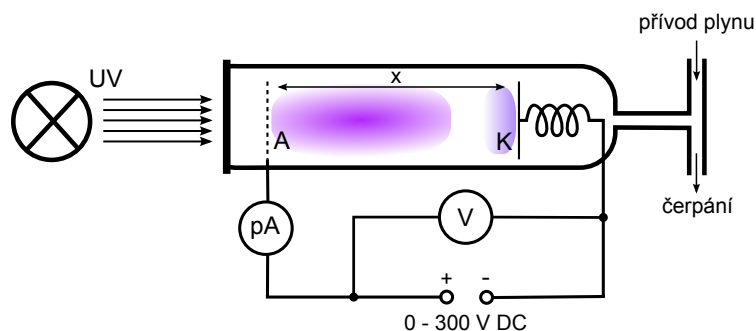
$$\frac{\alpha}{p} = N_0 \exp\left(-\frac{N_0 U_i}{E} p\right) \quad (5)$$

Experimentální výsledky ukazují, že i v obecném případě lze závislost na E psát ve formě

$$\frac{\alpha}{p} = A \exp\left(-\frac{B p}{E}\right) \quad (6)$$

kde A a B jsou jisté konstanty, pro které platí $U_i = B/A$. Jejich hodnotu můžeme stanovit experimentálně a tím i závislost $\alpha = f(E/p)$.

2 Experimentální uspořádání

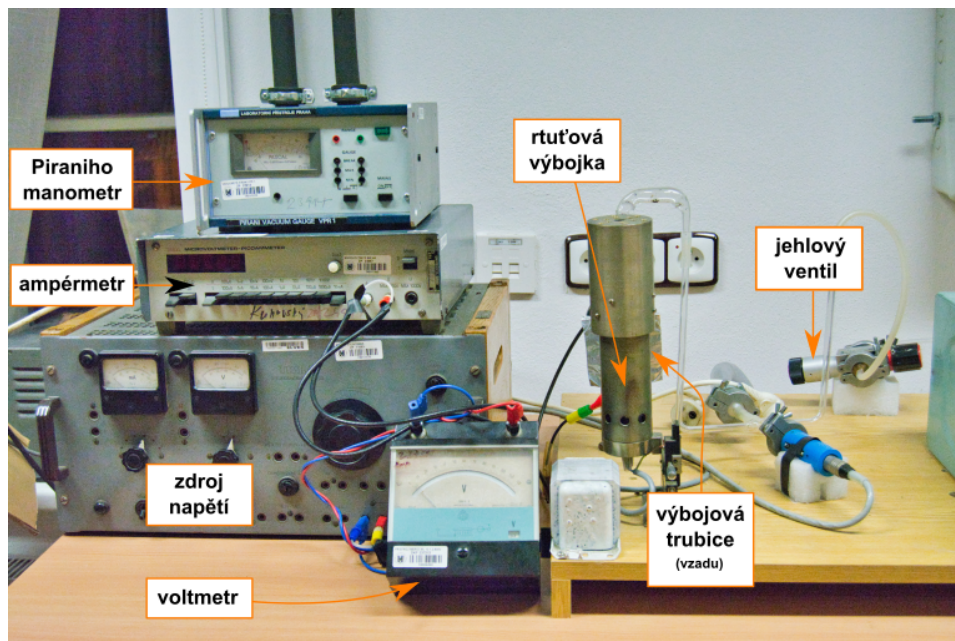

Obrázek 1: Schéma aparatury použité v tomto praktiku.

Experimentální aparatura je schematicky znázorněná na Obrázku 1. Rtuťovou výbojkou osvětlujeme hliníkovou rovinnou katodu. Fotoelektrony jsou urychlovány homogenním elektrickým polem a výsledný proud je sbírán mřížkovou anodou. Katodu je možné posouvat a tím měnit dráhu elektronů, podél níž dochází k ionizaci.

Výbojku čerpáme rotační olejovou vývěvou a zároveň do ní vpouštíme argon. Nastavením průtoku argonu tak nastavujeme i tlak v aparatuře.

Tlak měříme Piraniho manometrem. Mezi elektrody vkládáme stejnosměrné napětí a dbáme na to, aby ve výbojce nevznikl samostatný výboj (maximální intenzita elektrického pole 80-120 V/cm). Reálné uspořádání experimentu je vidět na Obrázku 2

Obrázek 2: Fotografie experimentálního uspořádání.

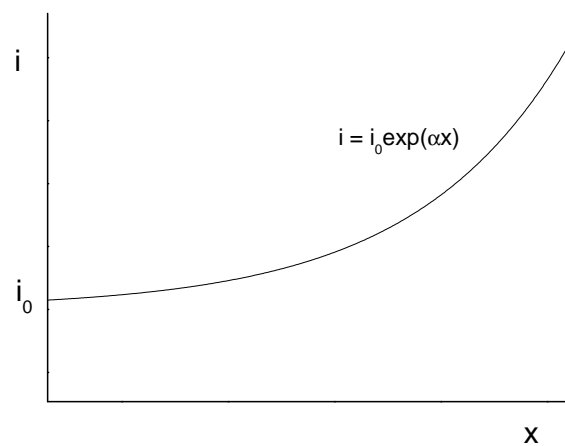
3 Měření

Svazek elektronů, vznikajících fotoemisí z katody vlivem ultrafialového záření urychlujeme homogenním elektrickým polem. Elektrony při průchodu plynem způsobují ionizaci. Měření koeficientu α provádíme tak, že stanovujeme závislost celkového proudu na vzdálenosti elektrod při konstantní intenzitě elektrického pole E a při konstantním tlaku p . Proud závisí na vzdálenosti elektrod vztahem:

$$i = i_0 \exp(\alpha x) \quad (7)$$

Vyneseme do grafu závislost $i = i_0 f(x)$ a $\ln i = \ln i_0 + \alpha x$. Z těchto grafů stanovíme i_0 a α . Typický průběh závislosti $i = f(x)$ je vyznačen na Obrázku 3.

Tato měření opakujeme pro několik E/p . Z této série měření můžeme sestavit graf závislosti $\ln \alpha/p = f(p/E)$. Tato závislost musí být podle (6) lineární a můžeme z ní určit obě konstanty A i B . Z nich na závěr spočteme také ionizační potenciál argonu.

Obrázek 3: Závislost proudu i na vzdálenosti elektrod x .

4 Úkoly

1. Proveďte měření závislosti $i = f(x)$ pro daný tlak plynu ve výbojce a pro 5 hodnot intenzity elektrického pole ve výbojovém prostoru z intervalu $E \in [30 \text{ V/cm}; 200 \text{ V/cm}]$.
2. Vyneste do grafů závislosti:
  - $i = f(x)$
  - $\ln i = g(x)$
  - $\ln \alpha/p = f(p/E)$
3. Pomocí grafů stanovte koeficienty α , i_0 , A , B a U_i .
4. Diskutujte výsledky a porovnejte naměřenou hodnotu U_i s tabulkovou hodnotou.